OPĆINSKO DRŽAVNO
ODVJETNIŠTVO U SPLITU
Ul.Ivana Gundulića 29 A
21 000 SPLIT

Split, dne 07.07.2022.godine.

PODNOSITELJ PRIJAVE: ANTE GABELICA, iz Splita, Oca Gabrića 28, sa sjedištem ureda na adresi Domovinskog rata 52, 21 000 Split, OIB: 68765596631, kao stečajni upravitelj društva ADRIATIC d.d. u stečaju, Split, Obala kneza Branimira 8, OIB: 31076464103.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SPLITU
SPLIT
— primljeno —
neposredno poštom
07 -07- 2022

PRIJAVLJENIK: 1. **ANTE LEDENKO** iz Splita, Katalinićev prilaz 8, OIB: 75032207269.
2. **ENES ČAUŠEVIĆ** iz Solina, Ul. Don Lovre Katića 5, OIB: 38526434276.
3. **MILAN BIUK** iz Splita, Vukovarska 131, OIB: 76624638367.

Uručeno preporučeno na pošti _____
dana _____
broj _____

KAZNENA PRIJAVA

Zbog kaznenog djela iz čl.304.
Kaznenog zakona .

Prilozi u privitku.
Jednostruko.

1. Na temelju odredbe čl. 204. i 205. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine 145/13- u daljnjem tekstu ZKP), protiv prijavljenika podnosim kaznenu prijavu zbog osnove sumnje u počinjenje kaznenog djela iz čl. 304. Kaznenog zakona- lažno prijavljivanje kaznenog djela.

2. Naime, prijavljenici su dana 05.07.2022.godine, Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminala protiv mene podnijeli kaznenu prijavu (ili dopunu prijave) zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela iz čl. 265. Kaznenog zakona, i kako je to navedeno „drugih kaznenih djela iz glave XXIV" istog zakona. Istu prijava su dana 06.07.2022.godine dostavili na stečajni spis Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem St-168/2014 u predmetu koji se koji se vodi nad stečajnim dužnikom Adriatic d.d. u stečaju.

DOKAZ: *Uvid u citiranu kaznenu prijavu (dopunu prijave) , koja se dostavlja u prilogu.*

3. Ono što je navedeno pod točkom XIX. prijave (dopune) je netočno, kao i insinuacije koje iz toga proizlaze, tužbe su povučene jer su od strane ranijeg stečajnog upravitelja bile nezakonito podnesene, što je prijavljenicima nedvojbeno bilo vrlo dobro poznato. Naime, napominjem kako sam dana 08.10.2021.godine protiv ovdje naznačenih prijavljenika (između ostalih) već podnio kaznenu prijavu zbog istog kaznenog djela i povodom istih lažnih navoda oko povlačenja tužbi radi upisanih založnih prava, gdje sam jasno naveo i obrazložio kako sam povlačenju tužbi za pobijanje upisanih založnih prava sam pristupio tek po pribavljanju suglasnosti svih tijela koja su mi bila ovlaštena dati takvu suglasnost, i u postupku nakon što je taj prijedlog a kasnije i sama odluka skupštine vjerovnika prošla kroz sve moguće provjere koje normira Stečajni zakon, a što je kasnije i potvrđeno pravomoćnim sudskim odlukama nadležnih sudova (prvostupanjskog i VTSRH-e). Uz istu prijavu sam dostavio i sve sudske odluke koje su mi dale za pravo kod takvog postupanja, a ona je i javno objavljena na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Splitu u predmetu St-168/2014 uz moj podnesak od 14.12.2022.godine, pa je i sadržaj iste vrlo dobro poznat prijavljenicima.

DOKAZ: *Uvid u citiranu kaznenu prijavu protiv Ledenka i dr., koja se dostavlja uvaženom Naslovu, Uvid u spis nadležnog ODO-a koji je formiran povodom podnošenja iste kaznene prijave, koji neka se pribavi i pregleda.*

4. Ono što je navedeno pod točkom XX. prijave (dopune prijave) je neistinito, jer je zakonodavac (a ne Ante Gabelica) , dakle Hrvatski sabor izglasao i donio Stečajni zakon koji je člankom 247.st.7. istog zakona normirao kako prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine. Također je zakonodavac (a ne Ante Gabelica) , dakle Hrvatski sabor izglasao i donio Ovršni zakon kojim je i to člankom 107. stavkom 1. propisano da ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje, dok je stavkom 5. istoga članka propisano da o oslobođenju kupca od polaganja kupovnine sud odlučuje, na temelju zahtjeva kupca podnesenog sudu najkasnije do završetka elektroničke javne dražbe, u rješenju o dosudi. Sve navedeno je potvrđeno pravomoćnim rješenjem o dosudi donesenim od strane Trgovačkog suda u Splitu u predmetu St-168/2014 dana

09.09.2019.godine, što je prijavljenicima kao tadašnjim vjerovnicima 2. višeg isplatnog reda bilo vrlo dobro poznato.

DOKAZ: *Uvid u pravomoćno rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Splitu u predmetu St-168/2014 dana 09.09.2019.godine.*

5. Ono što je navedeno pod točkom XXX. prijave (dopune prijave) je neistinito (lažno), jer je zakonodavac (a ne Ante Gabelica) , dakle Hrvatski sabor izglasao i donio Stečajni zakon (NN 133/2012) koji je člankom 141. st.2. normirao kako se „tužba za pobijanje pravnih radnji može se podnijeti u roku od dvije godine od otvaranja stečajnoga postupka", što nedvojbeno ukazuje da se istekom tog roka takve tužbe više ne mogu podnositi.

Obzirom kako je Stečajni postupak nad društvom Adriatic d.d. u stečaju otvoren dana 08.05.2015.godine, rok za podnošenje predmetnih tužbi je istekao za dvije godine računajući od tog dana, dakle istekao je dana 08.05.2017.godine, a ja sam imenovan stečajnim upraviteljem spomenutog društva tek 13.11.2017.godine, dakle više od pola godine nakon isteka zakonskog roka za podnošenje predmetnih tužbi.

Nadalje, zakonodavac (a ne Ante Gabelica) , dakle Hrvatski sabor izglasao i donio Stečajni zakon (NN 133/2012) koji je člankom141. st.2. normirao kako „Stečajni upravitelj može podnijeti tužbu za pobijanje pravnih radnji samo na temelju odobrenja stečajnoga suca", te članak 159. koji je normirao kako je stečajni upravitelj dužan pribaviti suglasnost skupštine vjerovnika „ako se namjerava pokrenuti parnica znatnije vrijednosti predmeta spora".

Dakle, nije moguće kako to prijavljenici lažno navode u svojoj prijavi od strane (bilo kojeg) pa tako i ovdje iskazanog stečajnog upravitelja samovoljno tužiti bilo koga, već za to postoje zakonski rokovi i zakonska procedura (pribavljanje odobrenja i suglasnosti), a bilo kakvo postupanje koje je protivno navedenim odredbama predstavlja direktno kršenje odredbi Stečajnog zakona.

Navodi iz točke XXX. Prijave (dopune prijave) prijavljenika ad 1/, ad 2/ i ad 3/ su neistiniti (lažni) što je i prijavljenicima vrlo dobro poznato, a temelje se na njihovom subjektivnom (dakle ničim dokazanom) tumačenju sadržaja dokumentacije naručene od strane ranijeg stečajnog upravitelja Zorana Miletića, i to konkretno njihovom subjektivnom tumačenju sadržaja elaborata društva Ing Expert iz Zagreba od dana 04.12.2015.godine koje se odnosi na građevinsko vještačenje, i koje je dostavljeno na sudski spis dana 22.12.2015.godine, kao i na njihovom tumačenju sadržaja vještva vještaka za financijsko knjigovodstvene poslove Vladimira Krkleca od 18.02.2016.godine, a koje je dostavljeno na stečajni spis dana 19.02.2016.godine., prvenstveno radi slijedeće:

a. Navedene vještake (Ing Expert, Vladimir Krklec) nikad nije angažirao Trgovački sud u Splitu u predmetu nad stečajnim dužnikom Adriatic d.d. u stečaju St-168/2014 (kao što je primjerice sud angažirao vještaka Juru Malenicu koji je po nalogu suda radio procjenu vrijednosti Hotela Marjan prije njegove prodaje ili primjerice vještaka Zvonimira Rubića, geodeta), već je prednje navedene vještake osobno angažirao raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić. On ih je odabrao, on je sa njima ugovarao cijenu, njemu su ta vještva i dostavljena.

b. Rezultate tih privatno naručenih i dostavljenih vještava (elaborat društva Ing Expert iz Zagreba od dana 04.12.2015.godine koje se odnosi na građevinsko vještačenje, i koje je dostavljeno na sudski spis dana 22.12.2015.godine, kao i na vještvu vještaka za financijsko knjigovodstvene poslove Vladimira Krkleca od 18.02.2016.godine, a koje je dostavljeno na stečajni spis dana 19.02.2016.godin) od strane ranijeg upravitelja Zorana Miletića, nikad nije prihvatio, čak niti tada uređujući sudac Trgovačkog suda u Splitu, o čemu svjedoči okolnost iz podneska od dana 19.02.2016.godine, gdje raniji stečajni sudac Paško Bačić, nakon što je zaprimio vještvo od vještaka Krkleca zajedno sa računom, i gdje isti sudac u svom podnesku upućenom Zoranu Miletiću, doslovno navodi kako *„ budući da ovaj sud nije odredio provođenje vještačenja po navedenom vještaku, već je isto vještačenje očito zatraženo od stečajnog upravitelja, to Vam se stoga u prilogu dostavlja naprijed navedeni račun i vještvo"*

DOKAZ : *Uvid u predmetni podnesak suca Paška Bačića upućen ranijem stečajnom upravitelju Zoranu Miletiću od dana 19.02.2016.g., koji se dostavlja u prilogu, i koji prileži spisu.*

c. Nadalje, skupština vjerovnika kao drugo tijelo stečajnog postupka nikada nije prihvatila rezultate predmetnih privatno naručenih vještava društva Ing Expert d.o.o. iz Zagreba i Vladimira Krkleca , o čemu također postoje brojni dokazi u stečajnom spisu.

d. Naime, predmetna privatno naručena vještva od strane Zorana Miletića, odnosno njihova vjerodostojnost, nikad nisu ispitana a niti ispitivana, primjerice u bilo kojem sudskom kontradiktornom postupku.

e. Niti sam stečajni upravitelj Zoran Miletić, a koji je naručio i dostavio predmetna vještva na spis, ista vještva nikad nije valjano (uopće) koristio! Naime, elaborat društva Ing Expert iz Zagreba od dana 04.12.2015.godine koje se odnosi na građevinsko vještačenje, je od strane Zorana Miletića dostavljen na sudski spis dana 22.12.2015.godine, a vještvo vještaka za financijsko knjigovodstvene poslove Vladimira Krkleca od 18.02.2016.godine, je na stečajni spis od strane Zorana Miletića dostavljeno dana 19.02.2016.godine, dakle cca. godinu i pol dana prije isteka roka za podnošenje tužbi za pobijanje upisanih založnih prava (ponavlja se, koji rok je istekao dana 08.05.2017.godine), a koje su onda nepropisno podnesene. Stoga je potpuno nejasno zbog čega je g. Miletić, čekao (kalkulirao) skoro godinu i pol dana za njihovo podnošenje? Zoran Miletić je prestao biti stečajnim upraviteljem društva tek u studenom 2017.godine, dakle skoro pune dvije (2) godine nakon što je on bio u posjedu istih vještava!

Trenutkom njihovog zaprimanja gospodin Zoran Miletić je (kao i bilo koji drugi stečajni upravitelj koji bi bio na njegovom mjestu), imao dvije mogućnosti:

- Podnijeti tužbe radi pobijanja upisanih založnih prava, ali na način i u rokovima određenim odredbama Stečajnog zakona. No on to nije napravio sukladno odredbama Stečajnog zakona.

- Podnijeti kaznenu prijavu (ili kaznene prijave) protiv odgovornih osoba za koja bi upravo on (a ne netko drugi jer se radi o njegovim vještvima) navodno imao saznanja da bi počinila kazneno djelo (a nesporno je da se radi o razdoblju prije otvaranja stečajnog postupka), i ono što je još bitnije, zastupati osnovanost sadržaja takvih prijava pred tijelima kaznenog progona upravo temeljem takvih vještava. Čak štoviše, upravo on bi bio i dužan podnijeti kaznenu prijavu protiv osoba za koja bi on (a ne bilo tko drugi) temeljem svojih vještava navodno ima saznanja da bi počinila određeno kazneno djelo, i za to mu nije potrebno bilo čije odobrenje, ako je već bio uvjeren u vjerodostojnost sadržaja svojih vještava. No u spisu nema dokaza da bi dotični gospodin temeljem utvrđenja iz svojih vještava podnio kaznenu prijavu protiv bilo koga, a niti da bi onda vjerodostojnost takve prijave (prijava) kasnije zastupao pred tijelima kaznenog progona, iako je imao skoro pune dvije (2) godine da to napravi! Postavlja se logično pitanje zbog čega on to nije napravio? Dakle, ili on sam nije bio siguran u vjerodostojnost svojih vještava, ili postoji neki treći razlog (neka njegova vlastita kalkulacija), o tome ništa ne znam.

Nevjerodostojnost u postupanju okrivljenika se manifestira upravo u okolnosti što zbog svega navedenog ne dovode u pitanje (ako to smatraju potrebnim) postupanje Zorana Miletića iako znaju da ih je on naručio i dostavio, već neosnovano prijavljuju, vrijeđaju, kleveću mene, koji sa tim vještvima nemam nikakve veze.

Osim navedenog, za istaknuti jest i kako je svaki stečajni vjerovnik (pa tako i ovdje okrivljenici Ledenko, Biuk i Čaušević), tada (a i kasnije) kao stečajni vjerovnici trenutkom zaprimanja navedenih vještava (2015.g. i 2016.g.) imali dvije mogućnosti:

- Podnijeti tužbe radi pobijanja upisanih založnih prava u zakonskom roku od 2 (dvije) godine od otvaranja stečaja ukoliko su smatrali da postoje temelji za podnošenjem istih, a za čije podnošenje im nije trebala bilo čija suglasnost (pa tako niti stečajnog suca)! No oni to nisu napravili.

- Podnijeti kaznenu prijavu (ili kaznene prijave) protiv odgovornih osoba za koja bi prema njihovim saznanjima (pa i iz tih vještava) navodno proizlazilo da bi počinila kazneno djelo (a nesporno je da se radi o razdoblju prije otvaranja stečajnog postupka), dakle protiv tadašnjih zakonskih zastupnika tih pravnih osoba i ono što je još bitnije, zastupati osnovanost sadržaja takvih prijava pred tijelima kaznenog progona upravo temeljem takvih vještava . No imenovani vjerovnici, a ovdje okrivljenici to tada (2015.g., odnosno 2016.g.) nisu napravili, odnosno u stečajnom spisu nema dokaza da bi to uopće napravili, pa bi po toj logici upravo oni bili ti koji su takvim postupanjem tj. vlastitim neprijavljivanjem štitili takve nezakonitosti za koji upravo oni, i to po njihovim vlastitim navodima, „sigurno znaju". Postavlja se logično pitanje zbog čega oni to nisu napravili, tko ime je smetao to napraviti ?

Stečajni postupak je izvanparnični postupak čiji je smisao unovčenje imovine i raspodjela unovčene stečajne mase vjerovnicima, dakle stečajni postupak po svojoj naravi nije niti parnični a niti kazneni postupak, slijedom čega je notorno kako su i ovdje naznačeni okrivljenici kao stečajni vjerovnici a i raniji stečajni upravitelj, sva svoja eventualno sporna pitanja mogli (trebali) razjasniti u tim postupcima i u za to zakonom predviđenim rokovima. Zbog čega to nisu napravili (ako su smatrali potrebnim) ja to ne znam.

f. Skupštinu vjerovnika društva Adriatic d.d. u stečaju čini i vjerovnik Republika Hrvatska Ministarstvo financija, s utvrđenom tražbinom u iznosu od 4.264.839,40 kuna, te je za istaknuti kako niti stečajni vjerovnik RH nikad nije koristila predmetna privatno naručena vještva od strane Zorana Miletića, niti primjerice za podnošenje tužbi za

pobijanje upisanih založnih prava (a na što je, za razliku od stečajnog upravitelja, kao stečajni vjerovnik imala pravo i bez odobrenja stečajnog suca, također u roku od 2 godine od otvaranja stečajnog postupka), a niti za bilo kakvo eventualno kaznenopravno postupanje protiv osoba koje su bile zakonski zastupnici spomenutih trgovačkih društava u vremenskim periodima na koja se odnose navedena vještva (razdoblje prije otvaranja stečajnog postupka), što je i potpuno razumljivo obzirom na prethodno ukazano nepostupanje Zorana Miletića kao i ovdje naznačenih okrivljenika po tim istim vještvima.

g. Kako sam to navodio i u svojim podnesima u stečajnom postupku, raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić je na spis dostavljao neistinita (lažna) financijska izvješća, svojim postupanjem oštetio vjerovnika stečajne mase RH u onom iznosu koji je kasnije utvrđen i Poreznim rješenjem, isti je tajio (krio) od tijela stečajnog postupa da je to napravio, a u spisu postoje dokazi da je dostavljao i nevjerodostojna pravna mišljenja u odnosu na pobijanje upisanog založnog prava društva Adria Resorts d.o.o., te je i u tom kontekstu potrebno cijeniti (ne)vjerodostojnost dokumentacije koju je na spis dostavio Zoran Miletić, pa tako i predmetnih vještava i po kojoj dokumentaciji niti on, niti oni, a ni bilo tko treći na opisani način nije htio postupati, i po kojoj dokumentaciji, a zbog svega prednje navedenog, niti sam htio, niti sam bio dužan, a niti ću postupati. Svojim lažnim prijavljivanjem, vrijeđanjem, klevetanjem, prijetnjama i sl., me na to nitko ne može natjerati, a ponajmanje pravno neuke osobe koje kleveću, vrijeđaju, prijete, lažno prijavljuju i to u liku ovdje prijavljenih Ante Ledenka, Milana Biuka i Enesa Čauševića.

Sve prednje navedeno sam naznačio i obrazložio i u svojim podnescima dostavljenim na stečajni spis Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 dana 29.12.2021.godine, i dana 03.01.2022.godine, kao i u privatnoj tužbi koju sam protiv ovdje naznačenih okrivljenika nadležnom sudu podnio dana 24.01.2022.godine zbog kaznenih djela iz čl. 147. st.2. i 149. st.2. Kaznenog zakona i koja je također javno objavljena uz moj podnesak od dana 25.01.2022.godine, pa je sve navedeno moglo biti poznato okrivljenicima prije dostavljanja ovih podnesaka.

DOKAZ: *Uvid u podneske dostavljene na stečajni spis dana 29.12.2021.godine, i dana 03.01.2022.godine, te uvid u privatnu tužbu protiv Ledenka i dr., zbog kaznenih djela iz čl. 147. st.2. i 149. st.2. Kaznenog zakona , koji podnesci su i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči istog suda .*

6. Obzirom kako u stečajnom spisu nema dokaza da bi prijavljenici podnijeli kaznenu prijavu (ili kaznene prijave) protiv odgovornih osoba za koja bi prema njihovim saznanjima (pa i iz tih privatno naručenih vještava) navodno proizlazilo da bi počinila kazneno djelo (a nesporno je da se radi o razdoblju prije otvaranja stečajnog postupka) tada su upravo Ante Ledenko, Milan Biuk i Enes Čaušević ti koji su takvim postupanjem tj. vlastitim neprijavljivanjem štitili takve nezakonitosti za koji upravo oni, i to po njihovim vlastitim navodima i tumačenjima navodno „sigurno znaju".

Također, obzirom kako u stečajnom spisu nema dokaza da bi prijavljenici podnijeli tužbe radi pobijanja upisanih založnih prava u zakonskom roku od 2 (dvije) godine od otvaranja stečaja ukoliko su smatrali da postoje temelji za podnošenjem istih (pa i prema spomenutim vještvima) , a za čije podnošenje im nije trebala bilo čija suglasnost (pa tako niti stečajnog suca), tada je nedvojbeno da su upravo prijavljenici Ante Ledenko, Milan Biuk i Enes Čaušević ti koji su, kao tadašnji vjerovnici svojim „namjernim postupanjem propustili podnijeti tužbe radi pobijanja upisanih založnih prava" u spomenutim zakonskim rokovima, a ne ovdje iskazani stečajni upravitelj koji tada nisam niti bio stečajni upravitelj, što im je također vrlo dobro poznato.

7. Svi ostali navodi iz predmetne prijave su u cijelosti neistiniti, odnosno isti predstavljaju obične klevete, o kojima sam se očitovao u svom podnescima u predmetnom spisu Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-168/2014. Zbog svega navedenog postoje osnove sumnje kako su se opisanim radnjama prijavljenika Ante Ledenka, Enesa Čauševića i Milana Biuka ostvarila obilježja kaznenog djela lažnog prijavljivanja kaznenog djela, djela opisanog čl. 304. Kaznenog zakona, radi čega se protiv istih i podnosi predmetna kaznena prijava . Stoga se prijavljenici Ante Ledenko, Enes Čaušević i Milan Biuk prijavljuju nadležnom Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, zbog sumnje u počinjenje predmetnog kaznenog djela, slijedom čega se predlaže poduzeti kazneni progon protiv prijavljenika, provesti odgovarajuće dokazne radnje, te o rezultatima provedenih radnji obavijestiti podnositelja kaznene prijave na naznačenu adresu njegovog prebivališta.

Ante Gabelica, Split, Oca Gabrića 28.

Ante Gabelica